

for Vædringsforslagene; dog ville stemme for Forslaget under Nr. 1, og, hvis det forkastes, for Forslaget under Nr. 2, idet vi da til 3die Læsning ville give det den nødvendige Rettelse, nemlig at udsætte det til en lidt senere Tid, f. Ex. til Udgangen af Martsmaaned 1851, hvorved det da ogsaa falder sammen med Finantsaaret. Jeg har foreslaaet, at Glasfelotteriet skulde gaae samme Vej som Lallotteriet, og det, fordi jeg ingensinde har hørt en eneste Grund anføre til Forsvar for, at Staten opretholder noget som helst Lotteriespil. Vi have hidtil betragtet det som en Beskatningsmaade, og det er kun fra den Side betragtet, at det er blevet paastaat af Regjeringen, at Lotteriet skulde vedblive; men nu har Regjeringen forladt det Synspunkt og siger, at den Beskatning ikke mere behøves. Jeg mener derfor, at det er paa Tiden, at vi ophøre med en Gjærning, som jeg troer er Staten uærdig, nemlig at lokke Folk til at sætte deres Penge i saadanne Indretninger, hvor man foregøgler dem Løfter, som man aldrig tænker paa at opfylde, og hvor Staten anseer det for sin Fordeel at kunne lokke Penge ud af de Genfoldiges Lomme, for at putte dem i sin egen Kasse. Jeg skal ikke fordybe mig i Betragtninger over Glasfelotteriet; men der er det Mislige ved det, at Staten for en stor Deel spiller med sig selv paa Bornenes Viis; thi vi have haft Tilfælde, hvor Staten af de 30,000 Lotterielodder, den udfærdiger, selv har spillet paa de 12,000, men det gjøre jo Born ogsaa, og det bør Staten ikke efterligne dem i. Enhver, som har havt en Plan for Glasfelotteriet ihænde, vil deraf have seet, at den opstiller mangfoldige Skyggebilleder om en Masse af Gevinster paa 30 Rbd., som her skulde falde, men Vedkommende, som har vundet et saadant Lod, opdager bagefter ofte med stor Forundring, at han i Virkeligheden kun faaer 5 a 6 Rbd. Det er vel sandt, at det kunde han have læst sig til paa den fine Tryk paa Planen; men, naar hans Seddel lyder paa 30 Rbd., saa vil han have disse Penge udbetalt. Sandt er det imidlertid, at han faaer en ny Seddel; der bliver altsaa givet ham et nyt Haab, en ny Iudbildning. Hvis Forsamlingen ikke billiger at hævde Glasfelot-

teriet, er der foreslaaet, at Lallotteriet skal hæves saa hurtigt som muligt. Jeg troer vi skyldte det Passerede i den forrige Forsamling at gjøre dette; den bestemte Udtalelse, der da foreslaa fra Regjeringens Side om, at Samme agtede at indbringe et Forslag af den Natur, giver os vistnok Ret til at forlange dette opfyldt. Der anføres heller ikke til Forsvar for at bryde dette Løfte Andet end det, vi læse her i Motiverne; men der læse vi Noget, som jeg beder det ærede Thing ret at lægge Mærke til. Der er anført en Grund, som vi ville møde ofte, ja maaskee meget ofte — vi ville møde den, naar vi komme til Porcellainsfabrikken, vi ville møde den, naar der bliver Spørgsmaal om Salget af mange Statsieendomme, vi ville møde den, naar vi komme til den særøstke Handel, kort sagt, vi ville møde den paa flere Steder; men paa disse vil den sandsynligviis komme os imøde i en forkladt Skikkelse, der vil den indhulle sig i en laant Dragt. Her er den store Fordeel, at den træder os imøde aldeles nogen og uforbeholden, her kunne vi betragte den i fuld Legemstørrelse. Her staaer nemlig skrevet, at uagtet Lotteriet er en Indretning, som i sit Væsen er forkastelig — derom ere vi jo Alle enige — saa tør man dog ikke skrabe til at ophæve det, fordi der er enkelte private Personer, som have Fordeel af, at det bestaaer endnu i nogen Tid. Lader os holde os denne Grund nøie for Die, og undersøge hvad der ligger i den, og hvad den vil lede til i Fremtiden, for at vi derved kunne komme til den Beslutning aldrig at erkjende dens Berettigelse, hvor vi maatte møde den, men strax vise den tilbage; thi det er jo Consequentsen, som saa ofte leder Folk, og, stadfæste vi først den Grundsætning, som Ministeren her har udtalt i de Ord, at Lallotteriet ikke saa hurtigt maa hæves, fordi der er private Personer, som have Fordeel af, at Staten tillader dem at lokke Penge ud af Andres Lomme — stadfæste vi, siger jeg, først her denne Tankegang, saa ville vi have Uleilighed af den meget ofte, og derfor tilraader jeg, at vi strax slaae den ned.

Grundtvig: At jeg forrige Gang stemte imod Lovforslaget til Lallotteriets Ophævelse, saaledes som det foreligger, og maaskee, skjøndt